

สำนักหอสมุดกลาง - พระจอมเกล้าลาดกระบัง

ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง

THE RELATIONSHIP BETWEEN STRUCTURE AND FORM

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 49745
วัน, เดือน, ปี 1 2 ส.ค. 2547

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาประติมากรรม ภาควิชาวิจิตรศิลป์
คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ปีการศึกษา 2545

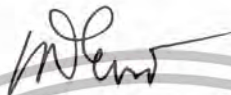
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าคุณทหารลาดกระบัง อนุมัติ
ให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

.....คณบดี คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

คณะกรรมการตรวจศิลปนิพนธ์

.....ประธานกรรมการ

(ศาสตราจารย์เกียรติศักดิ์ ชานนารอด)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์เดชา วราขุน)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์สรณรงค์ สิงห์เสนี)

.....กรรมการ

(รองศาสตราจารย์อริยะ กิตติเจริญวัฒน์)

.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์)

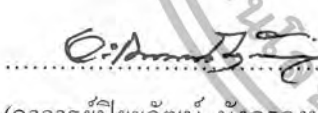
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์กัญจนา คำโสภี)

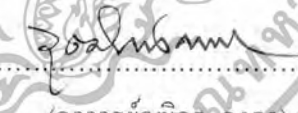
.....กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุรพงษ์ สมสุข)

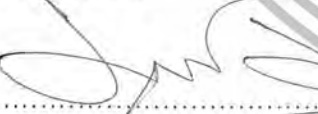
.....กรรมการ

(อาจารย์ปิยะวัฒน์ มังกรวงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์วุฒิกร คงคา)

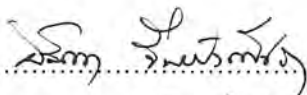
.....กรรมการ

(อาจารย์อนุพงษ์ คชาชีวะ)

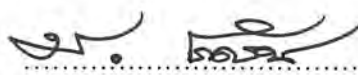
.....กรรมการ

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

.....กรรมการและเลขานุการ

(รองศาสตราจารย์อติตา จันผิงเพชร)

.....อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์

(อาจารย์มงคล เกิดวัน)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ ความสัมพันธ์ระหว่าง โครงสร้างและรูปทรง

THE RELATIONSHIP BETWEEN STRUCTURE AND FORM

ชื่อ นายปรีวัฏฏ์ หามิตร

สาขาวิชา ประติมากรรม

ภาควิชา วิจิตรศิลป์

คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์

ปีการศึกษา 2545

อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์มงคล เกิดวัน

บทคัดย่อ

จากความเชื่อที่ว่ารูปทรงนั้นสามารถประกอบขึ้นได้ด้วย โครงสร้างเสมอ และความศรัทธาที่มีต่อการคิดค้นอันเกิดจากภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในอดีต ซึ่งได้ประดิษฐ์สิ่งของเครื่องใช้ต่างๆ โดยเฉพาะงานไม้ต่างๆ ซึ่งมีกลวิธีการประดิษฐ์ที่มีตั้งแต่เรียบง่ายจนถึงสลับซับซ้อนต่างกันไปตามลักษณะหน้าที่ในการใช้งาน และยังเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน แต่สิ่งหนึ่งที่ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจและถือว่าได้รับการปลูกฝังจากบิดามาโดยตลอด คืองานไม้ต่างๆ ซึ่งได้รับการถ่ายทอดให้อยู่เสมอเมื่อมีโอกาส สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้ข้าพเจ้าเกิดความประทับใจและมีแนวความคิดในการนำเสนอผลงานให้ออกมาในรูปแบบของงานประติมากรรมนามธรรม โดยการนำความคิดเดิมที่มีอยู่แล้วในอดีต และความเชื่อส่วนตัวที่มีอยู่เดิมนำมาผสมผสานกันเพื่อให้เกิดเป็นทัศนธาตุทางศิลปะ เช่น รูปทรง(Form) เส้น (Line) ที่ว่าง(Space)และพื้นผิว(Texture) ซึ่งรวมเรียกว่าองค์ประกอบศิลป์ ข้าพเจ้าอาศัยการศึกษาหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่างๆ เช่น ตำรางานไม้ต่างๆ สารคดีทางโทรทัศน์ประเภทภูมิปัญญาพื้นบ้านที่เกี่ยวกับงานไม้ งานฝีมือต่างๆ เป็นต้น พร้อมทั้งเมื่อมีโอกาสจึงเข้าไปหาข้อมูลในสถานที่จริง โดยเน้นเนื้อหาไปที่การเข้าไม้หรือการใช้สลักเดียวในลักษณะต่างๆ จนทำให้มีการเรียนรู้ อีกทั้งยังได้เทคนิคใหม่ๆ จากการทดลองเพิ่มมากขึ้นตลอดจนวิธีการสร้างสรรค์และการพัฒนาผลงานให้ออกมาตรงตามเจตนาที่ตั้งใจไว้ให้ได้มากที่สุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

กิตติกรรมประกาศ

ข้าพเจ้าขอน้อมรำลึกถึงคุณบิดามารดาด้วยความเคารพรักและศรัทธาเป็นอย่างสูงที่ได้ให้กำเนิดและเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนเป็นอย่างดี ตลอดจนให้การสนับสนุนทางด้านการศึกษา ขอกราบขอบพระคุณเป็นที่สุด กับการช่วยเหลือทุกอย่างของพระอธิการวิโรจน์ ธรรมวโร(พระพี่ชาย) ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านเป็นอย่างสูงที่ประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ทางด้านศิลปะได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ช่วยศาสตราจารย์มัลลิกา มังกรวงษ์ ที่ให้ความช่วยเหลือในวันแรกของการเป็นนักศึกษาใหม่ของข้าพเจ้า และรองศาสตราจารย์ อลิดา จันทังเพ็ชร ที่ได้มอบข้อมูลบางส่วนในการทำศิลปนิพนธ์นี้ รวมถึงการให้คำปรึกษาที่มีประโยชน์ยิ่งของอาจารย์ มงคล เกิดวัน ขอขอบพระคุณกองทุนเพื่อการ ศึกษาที่ข้าพเจ้าได้รับมาตลอด 4 ปี สุดท้ายนี้ขอขอบคุณกำลังใจทุกๆ ดวงและความช่วยเหลือของพี่ๆ น้องๆ ภาควิชาวิจิตรศิลป์ทุกท่าน

ปรีวิภา หามิตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญภาพ	ง
สารบัญภาพ(ต่อ)	จ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความสำคัญของ โครงการ	5
วัตถุประสงค์ของโครงการ	6
ขอบเขตของโครงการ	6
2 ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์	
อิทธิพลที่ได้รับ	7
อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม	9
แนวความคิดสร้างสรรค์	17
3 วิธีดำเนินการสร้างสรรค์	
ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง	18
ภาพร่างชุดที่ 1	18
ภาพร่างชุดที่ 2	20
ภาพร่างชุดที่ 3	21
กระบวนการสร้างภาพ	22
4 วิเคราะห์การสร้างสรรค์	
วิเคราะห์ทัศนธาตุ	23
การจัดองค์ประกอบภาพ	26
5 บทสรุป	
บทสรุปและข้อเสนอแนะ	29
ผลงานศิลปะ	31
บรรณานุกรม	41
ประวัติ	42

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ

รูปที่	หน้า
1. 1.1 ภาพเรือนเครื่องผูก	1
2. 1.2 ภาพแสดงการผูกมัดส่วนหลังคาของเรือนให้ยึดติดกัน	2
3. 1.3 ภาพเรือนเครื่องสับ	2
4. 1.4 ภาพแสดงโครงสร้างส่วนล่างของเรือนเครื่องสับเรียกว่า คานหรือรอด	2
5. 1.5 ภาพโครงสร้างเครื่องบน	3
6. 1.6 ภาพแสดงการเข้าไม้ในส่วนหลังคา	3
7. 1.7 ภาพเกี่ยวขหรือล้อ	3
8. 1.8 ภาพพระหัตถ์วิดน้ำ	4
9. 2.1 ภาพข้อต่อปากอม	8
10.2.2 ข้อต่อปากอมหน้าไม้	8
11.2.3 ข้อต่อปากอมข้างไม้	8
12. 2.4 ภาพแสดงการเข้าเดือยกลมและเดือยเหลี่ยม	9
13. 2.5 ภาพแสดงการเข้าลิ้ม	9
14. 2.6 ภาพผลงาน DONALD JUDD	13
15. 2.7 ภาพผลงานDONALD JUDD	14
16. 2.8 ภาพผลงาน Richard Serra	15
17.2.9 ภาพผลงาน Richard Serra	16
18. 3.1 ภาพร่างชั้นที่ 1	18
19. 3.2 ภาพร่างชั้นที่ 2	19
20. 3.3 ภาพร่างชั้นที่ 1	20
21. 3.4 ภาพร่างชั้นที่ 2	20
22. 3.5 ภาพร่างชั้นที่ 1	21
23. 3.6ภาพร่างชั้นที่ 2	21
24. 4.1 ผลงานชั้นที่ 1	23
25. 4.2 ผลงานชั้นที่ 2	24
26. 4.3 ผลงานชั้นที่ 3	24

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนลิขสิทธิ์สำหรับทำรายงานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญภาพ(ต่อ)

รูปที่	หน้า
27. 4.5 ภาพแสดงพื้นผิวผลงานชั้นที่ 2	25
28. 4.6 ภาพแสดงพื้นผิวผลงานชั้นที่ 3	25
29. วิเคราะห์งานชั้นที่ 1	26
30. วิเคราะห์งานชั้นที่ 2	27
31. วิเคราะห์งานชั้นที่ 3	28
32. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 1	32
33. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 1	33
34. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 1	34
35. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 2	35
36. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 2	36
37. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 2	37
38. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 3	38
39. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 3	39
39. ภาพผลงานจริงชั้นที่ 3	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

ในอดีตบ้านเมืองเรายังไม่มีความเจริญก้าวหน้าในหลายๆด้าน มีการกินอยู่อย่างง่ายๆตามถิ่นที่อยู่อาศัยของตน แม้กระทั่งเครื่องมือเครื่องใช้เพื่อประโยชน์ใช้สอยในการต่างๆตลอดจนที่พักอาศัย ล้วนแล้วแต่เกิดจากกระบวนการทางความคิดของบรรพบุรุษ โดยทั้งสิ้น เมื่อแรกสร้างเครื่องมือเครื่องใช้ หรือสิ่งที่พักอาศัยขึ้นมา นั้น ย่อมมีความคิดที่จะสร้างขึ้นมาอย่างง่าย ๆ ง่ายๆ ตรงไปตรงมา ไม่มีชิ้นส่วนมากมายหรือกลวิธีที่ซับซ้อน ต่อเมื่อได้ผ่านการใช้งานในสิ่งต่างเหล่านั้นไปแล้วจึงค่อยๆพบข้อบกพร่องต่างๆ และจะต้องหาทางแก้ไขปรับปรุงเครื่องมือเครื่องใช้เหล่านั้นให้ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น ในบรรดาเครื่องใช้ที่เป็นไม้ทั้งหลายเหล่านั้น มีสิ่งที่ประกอบขึ้นอย่างเรียบง่าย คิวมีฝีมือช่างทั่วไป และมีการเข้าไม้ได้อย่างบรรจงด้วยภูมิปัญญา ซึ่งภูมิปัญญาของชาวบ้านนั้นสามารถสร้างสิ่งต่างๆที่อยู่ในรูปแบบของการดำเนินชีวิตและชีวิตประจำวัน โดยสามารถแบ่งประเภทได้ดังนี้

ที่อยู่อาศัย บ้านเรือน ไทยในอดีตไม่ว่าจะแบบใดภาคใด ล้วนแล้วแต่สร้างขึ้นด้วยไม้ แบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ

รูปที่ 1.1 ภาพเรือนเครื่องผูก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 1.2 ภาพแสดงการผูกมัดส่วนหลังคาของเรือนให้ยึดติดกัน

1. เรือนเครื่องผูก หรือเรือนไม้ไผ่ มีลักษณะการสร้างแบบชั่วคราวไม่ถาวร ใช้วิธีการยึด โครงสร้าง ด้วยวิธีการนำไม้ไผ่มาขัดกัน และนำดอกไม้ไผ่หรือหวายเป็นตัวผูกมัดส่วนต่างๆ

รูปที่ 1.3 ภาพเรือนเครื่องสับ

2. เรือนไม้จริงหรือเรือนเครื่องสับ มีลักษณะการสร้างถาวรเพราะมีการเข้าไม้เพื่อเป็นการยึดในส่วนต่างๆของตัวบ้าน ตั้งแต่ใต้ถุนบ้าน คาน ซึ่งเป็นโครงสร้างส่วนที่รองรับตง และพื้น หรือพื้นอาคารโดยตรง ตามที่โบราณเรียกว่า รอด

รูปที่ 1.4 ภาพแสดงโครงสร้างส่วนล่างของเรือนเครื่องสับเรียกว่า คานหรือรอด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นไปจนถึงส่วนบนของตัวอาคาร และหลังคาในสมัยโบราณช่างจะเรียกว่า **เครื่องบน** คือเครื่องไม้หรือตัวไม้ทุกชั้นที่ประกอบขึ้นเป็นส่วนของโครงหลังคา และส่วนของหลังคาทั้งหมดช่างมักใช้ไม้เนื้อแข็ง หรือที่เรียกกันว่าไม้จริง ช่างโบราณจะเรียกว่า **เครื่องประดู่**

รูปที่ 1.5 ภาพโครงสร้างเครื่องบน

รูปที่ 1.6 ภาพแสดงการเข้าไม้ในส่วนหลังคา
เรียกว่า เครื่องบน

ยานพาหนะ เมื่อถนนหนทางยังไม่ทันสมัย เราใช้วิธีการเดินทางกันด้วยทางน้ำโดยใช้เรือซึ่งประกอบขึ้นด้วยไม้ โดยโครงสร้างในส่วนต่างๆของเรือใช้วิธีประกอบขึ้นด้วยไม้ ซึ่งใช้วิธีการเข้าไม้และเข้าสตั๊กเดือย เพื่อเป็นการตอกยึดให้แน่น ส่วนทางบก เกวียน คือยานพาหนะที่สำคัญยิ่งในการเคลื่อนย้ายหรือบรรทุกสิ่งของในจำนวนมากๆ จากที่หนึ่งไปยังอีกที่หนึ่งได้โดยสะดวก โครงสร้างที่สำคัญของเกวียนนั้นประกอบขึ้นด้วยไม้เนื้อแข็งเป็นส่วนใหญ่ ในบางท้องถิ่นเรียกว่า ล้อ

รูปที่ 1.7 ภาพเกวียนหรือล้อ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

องค์ประกอบที่สำคัญ มีชื่อเรียกดังนี้

1. แอก	9. คุม
2. ไม้ชั้นหัวแอก	10. แม่แปลก
3. ไม้ยอนหู	11. กง
4. หัวตะเฒ่	12. ทำเกวียน
5. ไม้ค้ำ	13. แม่ลำพอง
6. ไม้รูป	14. ทำแวนซ้าย
7. แม่ท่าทรายหน้า	15. ลูกตีข้าง
8. ทำแวน	16. แม่ท่าทรายซ้าย

เครื่องมือเครื่องใช้ต่างๆ สำหรับเครื่องมือเครื่องใช้โดยทั่วไปจะปรากฏแทบทุกครัวเรือน มีเครื่องมือจักสานที่ใช้ในการจับปลา และดักปลา เครื่องมือเหล่านี้ได้แก่ ข้อง ตุ่ม อีฐู ช้อน แห ขอม ไช เป็นต้น แต่มีลักษณะไม่ถาวร เพราะส่วนใหญ่จัดทำขึ้นด้วยไม้ผา แต่ก็มีเครื่องมือเครื่องใช้ที่ไม่ค่อยที่ จะต้องใช้ไม้เนื้อแข็งเป็นตัวประกอบที่สำคัญ เช่น ระหัดวิดน้ำ ซึ่งเป็นเครื่องมือชักน้ำ หรือ วิดน้ำ ทำด้วย ไม้เป็นราง ใช้มือหมุน และถีบด้วยเท้าก็มี

รูปที่ 1.8 ภาพระหัดวิดน้ำ

ระหัดมักทำด้วยไม้สัก มีส่วนประกอบที่สำคัญ คือ รางน้ำ ไบระหัด เพลลา และมือหมุน

รางน้ำ ใช้ไม้สักทำเป็นโครงมีความยาวประมาณ 5-6 เมตร ใช้ไม้แผ่นบางๆ ตีประกอบทั้งสอง ด้านให้รางน้ำซีกข้างบน โปรง ด้านล่างตีไม้ทึบ รางน้ำมีความสูงประมาณ 40-50 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ระหัด หรือ ใบพัด ใช้ไม้แผ่นบางๆ เป็นรูปสี่เหลี่ยมผืนผ้า ประมาณ 30-40 ใบ ความกว้างขนาด 8-10 เซนติเมตร ความยาวประมาณ 12-15 เซนติเมตร มีการเข้าเดือยใบระหัดแต่ละใบ โดยใช้สลักตอกให้แกนใบยึดซึ่งกันและกัน ใบระหัดจะยึดคล้องกันดุจลูกโซ่ มีความยาวเป็นสองเท่าของรางน้ำ

เพลลา ทำเป็นท่อนไม้วงกลมใช้ไม้เป็นแกนเจาะรูหลวมๆ ให้หมุนได้โดยสะดวก มีเพลลาด้านปลายรางน้ำสองเพลลา ทำเป็นลักษณะคล้ายฟันเฟืองเพื่อให้ใบระหัดกับฟันเฟืองรับกันไปมา สามารถชักดึงให้ใบระหัดเคลื่อนหมุนได้

มือหมุน ทั้งสองข้างจะทำเป็นแกนมีที่จับ เจาะรูยึดกับแกนเพลลาให้หมุน โดยการดึงสลักข้างกัน

นอกจากเครื่องมือเครื่องใช้หรืออุปกรณ์ที่ได้กล่าวมาทั้งหมดแล้ว ยังมีเครื่องใช้ชิ้นอื่นๆ ที่มีการประกอบขึ้นด้วยไม้อีกมากมาย เช่น เครื่องหีบอ้อย ครกกระเดื่อง เครื่องสี ข้าว โปด เครื่องฝัดข้าว เป็นต้น ซึ่งล้วนแล้วแต่ประกอบขึ้นด้วยไม้ โดยทั้งสิ้น อย่างไรก็ตาม ความศรัทธาที่มีต่อภูมิปัญญาทางความคิดประดิษฐ์สร้างสรรค์ และแก้ปัญหาด้วยวิธีการประกอบไม้ หรือการใช้ข้อต่อไม้ โดยไม่ใช้วัสดุอื่นนอกจากไม้ด้วยการเป็นตัวยึด หรือประสาน ซึ่งถือว่าเป็นผลผลิตทางความคิด ที่ได้ใช้ปัญญาในการแก้ปัญหาอย่างลึกซึ้ง และพัฒนามาโดยตลอด สิ่งเหล่านี้จึงควรแก่การที่จะถูกยกย่องถึงคุณค่าให้เป็นแบบอย่างในการสร้างสรรค์ให้ดียิ่งต่อไป

ความสำคัญของโครงการ

ข้าพเจ้าสนใจภูมิปัญญาของช่างพื้นบ้านที่สะท้อนให้เห็นการสร้างสรรค์ และการแก้ปัญหาด้วยรูปทรงและประโยชน์ใช้สอยจนลงตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เห็นได้จากงานไม้ ซึ่งช่างมีวิธีการเข้าไม้ (WOODEN JOINTS) โดยการนำเอาวัสดุไม้ตั้งแต่สองชิ้นขึ้นไปมาต่อประกอบรวมกัน ซึ่งต่างก็มีหน้าที่ยึดและรับแรง หรือน้ำหนักซึ่งกันและกัน การยึดต่อกันได้โดยมีวัสดุชิ้นหนึ่งเป็นแกนกลาง เรียกว่า ข้อต่อไม้ โดยทั่วไปแล้ว โครงสร้างของงานไม้ต่างๆ จะอาศัยข้อต่อเป็นตัวยึดประกอบที่สำคัญของโครงสร้าง ซึ่งข้อต่อทำหน้าที่ยึดชิ้นส่วนต่างๆ ของโครงสร้างให้คงรูปอยู่ได้เมื่อทำการประกอบชิ้นส่วนเข้าด้วยกัน รวมทั้งการถอดประกอบของชิ้นงานนั้นๆ ก็สามารถทำได้โดยสะดวก โครงสร้างจะแข็งแรง สวยงาม หรือเหมาะสมกับการใช้งานหรือไม่ ขึ้นอยู่กับการเลือกใช้ข้อต่อที่ถูกต้องและเหมาะสมกับชิ้นงานนั้นๆ ซึ่งงานไม้แต่ละชนิด ย่อมมีความต้องการเลือกใช้ข้อต่อที่แตกต่างกัน เช่น ความสามารถที่ถอดประกอบได้ สามารถที่จะรับแรงหรือน้ำหนักได้ดี ในการรับแรง หรือน้ำหนักของข้อต่อแบบต่างๆ นั้น ย่อมมีความแตกต่างกัน ข้อต่อบางชนิดสามารถรับแรงอัดและแรงดึงได้ดี แต่บางชนิดก็สามารถรับแรงดึงได้ดีแต่ไม่สามารถรับแรงอัดได้ เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากประสบการณ์ตรงในวัยเยาว์ของข้าพเจ้า ซึ่งได้เคยสัมผัสมาทั้งงานไม้ต่างๆจากบิดา สิ่งเหล่านี้จึงก่อให้เกิดความประทับใจในความทรงจำมาโดยตลอด ข้าพเจ้าจึงต้องการถ่ายทอดความทรงจำเหล่านั้นในอดีตออกมาเป็นรูปแบบและความงามของงานประติมากรรมด้วยการประกอบไม้ ในลักษณะเดียวกันกับช่างโบราณ

สิ่งเหล่านี้ถือว่าเป็นภูมิปัญญาของช่างพื้นบ้าน โดยทั้งสิ้น และที่สำคัญยิ่งเพื่อที่จะสะท้อนให้เห็นถึงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษ

วัตถุประสงค์ของโครงการ

1. เพื่อนำเสนอถึงความคิดสร้างสรรค์ของช่างพื้นบ้าน ในการเข้าไม้ที่ได้พบเห็นในปัจจุบันนำมาประกอบกันให้เกิดรูปทรงใหม่ในแนวประติมากรรมแบบนามธรรม
2. เพื่อเป็นแนวทางของคนรุ่นหลังที่นำเสนอรูปแบบที่ใกล้เคียงกัน ไว้เพื่อศึกษาถึงกรรมวิธีในการใช้ข้อต่อไม้ในลักษณะต่างๆ
3. เพื่อศึกษาในการนำไม้ชนิดต่างๆ มาประกอบเข้าด้วยกัน และเรียนรู้ถึงลักษณะและเทคนิคต่างๆของการเข้าไม้ให้มากขึ้น

ขอบเขตของโครงการ

1. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงหน้าที่ของการยึดชิ้นส่วนต่างๆของไม้ให้คงรูปอยู่ได้เมื่อทำการประกอบเข้าด้วยกัน ให้เป็น โครงสร้างและรูปทรงที่ได้กำหนดไว้
2. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอผลงานในรูปแบบนามธรรม (Abstracts) โดยการนำวัสดุไม้ที่มีรูปทรงเรขาคณิต นำมาสร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดเป็นโครงสร้างและรูปทรงที่อิสระ เพื่อให้เกิดความงามตามทัศนธาตุ (Elements) ทางศิลปะ
3. ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอเป็นผลงานประติมากรรมแบบนามธรรม (Abstracts) ที่มีลักษณะเป็นสามมิติ โดยสามารถแสดงออกถึงความงาม เกิดความประทับใจแก่ผู้ดู และสามารถสัมผัสได้จริง
4. ผลงานจำนวน 3 ชิ้น
 - 4.1. ขนาด 1.20 x 2.00 x 60 เซนติเมตร
 - 4.2. ขนาด 1.20 x 1.80 x 1.20 เซนติเมตร
 - 4.3. ขนาด 1.20 x 1.80 x 1.20 เซนติเมตร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ที่มาและแนวความคิดสร้างสรรค์

หากเรามองย้อนกลับไปจะเห็นได้ว่า สังคมไทยในอดีตนั้นเป็นสังคมที่มีพื้นฐานชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย มีความสมถะ และถึงแม้การดำรงชีวิตของไทยในอดีตจะยังขาดเทคโนโลยีใหม่ๆ เข้ามาสร้างความสะดวกรวดเร็วกว่าก็ตาม แต่ก็ยังคงอาศัยปัจจัยต่างๆ ได้จากธรรมชาติ และการสั่งสมทางภูมิปัญญา ซึ่งส่งผลดีต่อสภาพแวดล้อม เนื่องจากเทคโนโลยีที่สร้างความสะดวกสบาย และรวดเร็ว นั้นจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งทางตรงและทางอ้อม ความศรัทธาที่มีต่อคุณค่าทางภูมิปัญญาของบรรพบุรุษในอดีต ข้าพเจ้าจึงต้องการที่จะนำเสนอและถ่ายทอดกระบวนการสร้างสรรค์ของศิลปะพื้นบ้านในรูปแบบศิลปะสมัยใหม่ เพื่อสื่อให้เห็นถึงคุณค่าทางความคิด โดยการนำกลวิธีการเข้ามามีในลักษณะต่างๆ กัน ซึ่งถือเป็นผลผลิตทางวัฒนธรรมอีกทางหนึ่ง และจะเป็นแนวทางสำหรับผู้ที่จะพัฒนาภูมิปัญญาดั้งเดิมให้มีบทบาทมากขึ้น

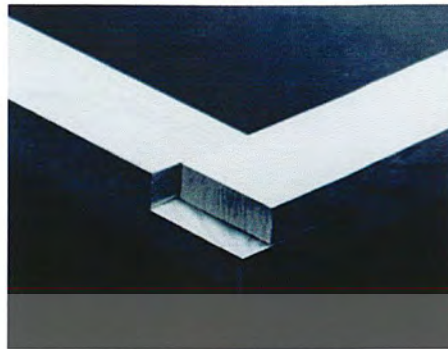
อิทธิพลที่ได้รับ

อิทธิพลที่ได้รับจากศิลปะพื้นบ้าน (Folk Art)

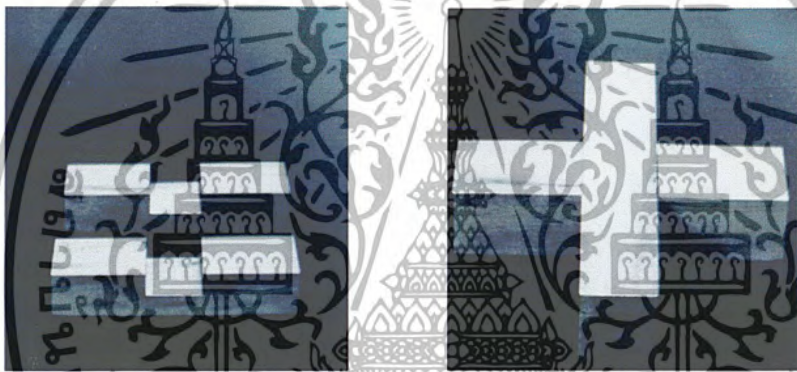
จากการที่ข้าพเจ้าเคยมีชีวิตความเป็นอยู่แบบชนบทมาก่อน อิทธิพลที่ได้รับส่วนหนึ่งจึงมาจากภูมิปัญญาพื้นบ้าน ศิลปะพื้นบ้านนั้นเป็นงานที่ประดิษฐ์ขึ้นโดยภูมิปัญญาของบรรพบุรุษสืบต่อกันมา เพื่อประโยชน์ใช้สอยในการต่างๆ ของชีวิตประจำวันเป็นหลัก คำว่า CRAFTS เป็นงานที่ต้องใช้ความประณีต ศิลปะกับงานฝีมือที่แยกออกจากกันได้ยาก ในบางครั้งจะเรียกรวมกันว่า “Folk Crafts” งานฝีมือที่ถือว่าเป็นผลผลิตทางภูมิปัญญาอย่างหนึ่ง และยังคงแสดงออกถึงการสร้างสรรค์และการแก้ปัญหาของชาวบ้าน

งานศิลปะคือการรวมจิตใจให้เป็นหนึ่ง และการนำเอาภูมิปัญญาของชาวบ้านมาเป็นสื่อเพื่อแสดงให้เห็นถึงคุณค่าของการอยู่ร่วมกันในสังคมชนบท และสะท้อนถึงความเรียบง่ายของชีวิต ซึ่งปราศจากอิทธิพลใดๆ ความคิดจึงแสดงออกมาได้อย่างตรงไปตรงมา เหตุผลดังกล่าวจึงทำให้งานศิลปะพื้นบ้านนั้นยังคงเป็นที่น่าสนใจของชนรุ่นหลัง และยังคงอนุรักษ์ไว้

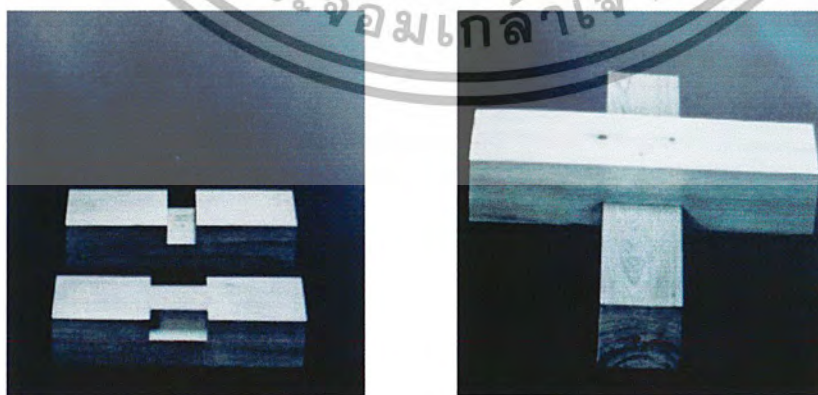
เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.1 ภาพข้อต่อบากอม

รูปที่ 2.2 ภาพข้อต่อบากอมหน้าไม้

รูปที่ 2.3 ภาพข้อต่อบากอมข้างไม้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.4 ภาพแสดงการเข้าเดือยกลมและเหลี่ยม

รูปที่ 2.5 ภาพแสดงการเข้าลิ้ม

อิทธิพลที่ได้รับจากงานศิลปกรรม

ข้าพเจ้ามีความสนใจและได้รับอิทธิพลทางศิลปกรรมร่วมสมัย ในลัทธิต่างๆ โดยเฉพาะศิลปะแนวมินิมอลอาร์ต (MINIMAL ART)

ในปี ค.ศ. 1965 บุคคลซึ่งนำคำว่า MINIMAL ART มาใช้ในวงการศิลปะเป็นคนแรกคือ RICHARD WOLLHEIM เดิมทีเป็นนักปรัชญาที่มีชื่อเสียงผู้หนึ่ง MINIMAL ART หมายถึง ศิลปะที่มีการแสดงออกในเรื่องราวเนื้อหาน้อยมาก หรืออาจจะไม่มีเลยก็ได้

MINIMAL ART มีรูปแบบทางศิลปะแบบ GEOMETRIC ABSTRACTION สร้างสรรค์ขึ้นอย่างมีหลักเกณฑ์ มีระเบียบ งานศิลปะประเภทนี้ จะไม่แสดงให้เห็นถึงบุคลิกลักษณะ และอุปนิสัยของศิลปิน ลักษณะงานจะเห็นและบ่งบอกถึงความเรียบง่าย รูปทรงแสดงออกอย่างง่าย ๆ ตรงไปตรงมา มีความชัดเจน และสร้างขึ้นในลักษณะที่เสร็จสมบูรณ์ ภายในเนื้อหาจะไม่แสดงออกถึงเรื่องราวหรือรายละเอียดใดๆเลย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประติมากรกลุ่ม MINIMAL ART มีการสร้างสรรค์ผลงาน ในลักษณะแนวทางที่มีรูปแบบ เป็นนามธรรม มีความชัดเจนของรูปทรงมาก แต่มีลักษณะง่ายๆแบบเรขาคณิต นอกจากนี้ยังมีการนำ รูปทรงของลูกบาศก์ขนาดต่างๆกันมาสร้างสรรค์และเป็นที่ยอมรับกันมากในหมู่ของประติมากรเองด้วย

การเลือกสรรและการนำวัสดุมาใช้ในงาน ประติมากรรมของกลุ่ม MINIMAL ART ประติมากร เลือกใช้วัสดุที่เกิดจากการสังเคราะห์ด้วยกระบวนการต่างๆ เช่น PLASTIC, PLEXICLASS, FORHICA, กระจก หรือวัสดุประเภทโลหะต่างๆ ซึ่งได้แก่ เหล็ก, STANLESS STEEL ตลอดจนใช้ แสงไฟจากหลอดไฟ หรือที่เราเรียกว่า LIGHT SCULPTURE เป็นต้น วัสดุเหล่านี้จะแสดงคุณสมบัติ ที่มีอยู่ในตัวของมันเองออกมาอย่างเต็มที่ ประติมากร MINIMAL ต้องการที่จะแสดงให้เห็นรูปลักษณะ ภายนอกของวัสดุเหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเน้นให้เห็นถึงความแข็งกระด้าง ความใส หรือความ มันวาวของพื้นผิวต่างๆ

ประติมากร MINIMAL จะยึดถือปรัชญาดั้งเดิม คือ สัจจะในวัสดุ (TRUTH TO MATERIAL) มีความหมายว่า การนำวัสดุที่ต้องการมาสร้างเป็นงานประติมากรรมดั่งนั้น ได้แสดงเนื้อแท้และ ความหมายในตัวของวัสดุเองอย่างเต็มที่

ในจุดมุ่งหมายของการสร้างงานประติมากรรม MINIMAL นั้น ประติมากรหรือศิลปิน ต้องการให้ผู้ดูได้ใช้วิธีการสัมผัสและรับรู้ ด้วยประสบการณ์ของตนเองเมื่อเข้าไปสัมผัสกับงาน โดยตรง และต้องการให้ผู้ดูเคลื่อนไหวไปรอบๆผลงานเพื่อสัมผัสกับงาน ในแง่มุมที่ต่างกัน

งานประติมากรรม MINIMAL ของศิลปินบางคนจะมีขนาดใหญ่ ต้องสร้างขึ้นในโรงงาน อุตสาหกรรมเสียเป็นส่วนใหญ่ ส่วนศิลปินนั้นจะเป็นเพียงผู้ออกแบบ และกำหนดโครงงานให้เป็นที่ เข้าใจเท่านั้น ด้านเทคนิคและการสร้างนั้นคงปล่อยให้เป็นที่ของวิศวกร หรือผู้รับผิดชอบในการ ทำให้เสร็จเป็นรูปร่าง ประติมากรกลุ่มนี้ไม่จำเป็นต้องสร้างผลงานขึ้นมาด้วยตนเอง มีเพียงการใช้ ความคิดของเขาเท่านั้น ซึ่งต้นความคิดนี้จะเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดผลงานขึ้นมาให้สำเร็จ เรียกว่าเป็น IDEA ART เพราะว่า IDEA นั้นเปรียบเสมือนเครื่องจักรกล หรือหัวใจสำคัญในการ สร้างสรรค์ผลงานให้เกิดขึ้น

แต่เนื่องจากประติมากรรม MINIMAL โดยส่วนมากจะมีขนาดใหญ่ และต้องใช้เนื้อที่ใน การจัดวางมาก ดังนั้นในการออกแบบผลงานของศิลปินในแต่ละครั้งจึงต้องอาศัยหลักทางวิศวกรรม มาคำนวณโครงสร้าง ตลอดจนหา GRAVITY ของรูปทรงด้วย เพราะเนื่องจากว่าประติมากรรมเหล่านี้ ส่วนใหญ่มีน้ำหนักมาก และสร้างขึ้นเพื่อประกอบกับอาคาร หรือสถาปัตยกรรมต่างๆ หรืออาจติดตั้ง ไว้อย่างถาวรท่ามกลางสภาพแวดล้อมที่ต่างกัน

ประติมากรรม MINIMAL บางชิ้นจะแสดงคุณค่าของสีออกมา เราเรียกว่าเป็น “PAINTED SCULPTURE” สีส่วนใหญ่จะมีความสดใส หรือสีที่ให้ความรู้สึกมันคงแข็งแรง เช่น สีดำ หรือสี

เอ็กสแตติก เป็นต้น ประติมากรรม MINIMAL นี้ไม่จำเป็นต้องจัดวางแสดงได้ทุกสถานที่ สถานที่ที่ใช้ในการจัด ส่วนด้านการค้า ไม่ว่าจะกรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แสดงจะต้องมีส่วนสัมพันธ์และกลมกลืนกับผลงานได้เป็นอย่างดี ศิลปินจะสร้างสรรค์ผลงานขึ้นมา ในเฉพาะสถานที่ที่จะใช้จัดแสดง โดยเฉพาะ อาจจะเป็นแกลเลอรี หรือพิพิธภัณฑต่างๆ ศิลปินจะคำนึงถึงสภาพแวดล้อมและบริเวณทั้งหมดเป็นองค์ประกอบของงานศิลปะด้วย เขาจะไม่ให้ความสำคัญเฉพาะแต่งงานของเขาเท่านั้น

ในความเป็นจริง ประติมากรรม MINIMAL มีทั้งสร้างขึ้นทั้งภายใน (INDOOR) และภายนอก (OUTDOOR) อาคาร แต่ถ้าหากมีการจัดตั้งผลงานภายในอาคาร ศิลปินจะสร้างบรรยากาศขึ้นรอบๆ บริเวณของผู้ดู ซึ่งมีลักษณะเป็น MINIMAL ทั้งหมด แต่ในส่วนนี้อาจจะไม่สะดวกสำหรับผู้ชมเท่าใดนัก นอกเสียจากว่าผู้ชมจะต้องใช้ประสบการณ์ในการชมงานศิลปะ ผู้ดูจะสามารถสัมผัสกับรูปทรง ผลงาน แสง สี และ SPACE-TIME ในงานได้ ในบางครั้งประติมากรรม MINIMAL อาจดูเหมือนเพอร์เนเจอร์สมัยใหม่ที่ผลิตขึ้นจากโรงงานอุตสาหกรรมได้เช่นกัน

ประติมากรรม MINIMAL มีรูปทรงที่สามารถนำไปสร้างได้ซ้ำๆ กัน หรือผลิตขึ้นเรื่อยๆ เป็นจำนวนมากๆ นอกจากนี้ยังแสดงให้เห็นถึงค่านิยมทางสังคมอุตสาหกรรมตะวันตก ศิลปินใช้ขั้นตอนและการวางแผนในการทำงานเพื่อเสนอแนะให้เห็นถึงระบบและกลไกทางเทคโนโลยีสมัยใหม่อย่างแท้จริง

ประติมากรในกลุ่ม MINIMAL ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับกันโดยทั่วไป ได้แก่ BARNETT NEWMAN, DAVID SMITH, TONY SMITH, DONALD JUDD และ SOL LEWITT เป็นต้น

งานศิลปะแนว MINIMAL จึงเป็นส่วนหนึ่งของแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน ออกมาในรูปแบบที่เรียบง่าย โดยเฉพาะงานของโดนัลด์ จัดด์ (Donald Judd) และริชาร์ด เซียร์รา (Richard Serra)

DONALD JUDD ศึกษาจิตรกรรมอยู่ที่ดามาพันธ์นักศึกษาศิลปะและที่มหาวิทยาลัยโคลัมเบีย ก่อน แล้วจึงหันไปทำงานในรูปแบบ 3 มิติ ในช่วงปี ค.ศ. 1960-1965 DONALD JUDD สร้างงานศิลปะโดยนำรูปนูนด้วยไม้และโลหะ ระบายสี และทำโครงสร้างลักษณะเหมือนกล่องตั้งบนพื้นห้อง เป็นชิ้นแรกด้วยโลหะและเพลทซีเกลส จากนั้น DONALD JUDD จึงจัดแสดง โดยมีเหตุผลที่ว่า เขาต้องการที่จะปลดปล่อยศิลปะของเขาให้เป็นอิสระจากความรู้สึกลวงตา ความสัมพันธ์ทางองค์ประกอบและความหมายอันมีเหตุผล เขายังกล่าวอีกว่า ผลงานศิลปะควรจะเป็นงานที่พบเห็นได้ด้วยตัวมันเอง โดยไม่ต้องอ้างอิงความคิดใดๆ นอกเหนือจากนั้นอีก

จุดยืนนี้ได้ถูกศิลปินแนว MINIMAL หลายคนนำไปใช้ และเป็นจุดยืนที่เกี่ยวข้องกับปรัชญาแห่งเหตุผลตามปรากฏการณ์ “สิ่งก่อสร้างที่ไม่มีชื่อ” ซึ่งทำขึ้นเมื่อปี ค.ศ. 1965 เป็นผลงานชุดที่มีมวลและบริเวณว่าง มีลักษณะอย่างเดียวกันตลอด ซึ่งผิวสะท้อนและเงาอันซับซ้อนของมันสร้างผลทางความรู้สึกได้มากมาย และแสดงความมีระเบียบที่เคร่งครัดด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

RICHARD SERRA ศึกษาประติมากรรมอยู่ในรัฐแคลิฟอร์เนีย และที่มหาวิทยาลัยเยล ในงานนิทรรศการ “โคกูเมนตา 5” ในเมืองคัลเซิล ประเทศเยอรมนี เมื่อปี ค.ศ. 1972 นั้น แสดงให้เห็นว่าเขาสนใจการสร้างสิ่งแวดล้อมให้เข้ากันได้ทุกส่วน ด้วยผลงานที่ประกอบไปด้วยเหล็กกล้าแนวตั้ง 4 แผ่น จัดวางเรียงกันเป็นรูปอักษรตัวเอ็กซ์ ส่งผลให้ห้องนั้นถูกแบ่งออกจากกันเป็น 4 ส่วนด้วยกัน SERRA เลือกที่จะทำงานที่มีขนาดใหญ่โตมาก และจัดตั้งในสถานที่ที่เปิดโล่งมาก เพื่อให้เป็นผลงานแบบ “ฟลัด ฟิช” (งานศิลปะแบบแสดงกับสนาม) ทำให้สามารถเดินเข้าไปภายในงานได้ องค์ประกอบทางศิลปะทำให้เห็นภาพความเปลี่ยนแปลงเป็นระยะๆ อย่างเช่น การมองเห็นรูปทรงของเส้นหยัก ก็มีมุมหักแตกต่างกันไปในบางช่วงจะมีบริเวณว่างแคบลง บางช่วงก็จะมีบริเวณว่างกว้างมากขึ้น สันบนมีช่วงต่อเนื่องกันไปตามแนวราบกลางเป็นพื้นฐานแสดงเส้นแนวสูงต่ำของผิวโลกที่อยู่ข้างหน้าหรือข้างหลัง ขณะเดียวกัน แนวต่างในแต่ละท่อน ก็จะกลายเป็นรูปร่างตามความโค้งงอของเนินเขาขึ้นด้วย ผลงานของ SERRA เปรียบเสมือนกับอนุสาวรีย์สมัยโบราณ การนำเสนอจากความรู้สึกนึกคิดของมนุษย์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.6

งานของ DONALD JUDD

Untitled (Stack). 1967

Lacquer on galvanized iron, twelve units, each

9x40x31"(22.8x101.6x78.7 cm),installed

vertically at 9"(22.8 cm) intervals

Helen Acheson Bequest(by exchange) and gift of Joseph Helman

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.7

งานของ DONALD JUDD

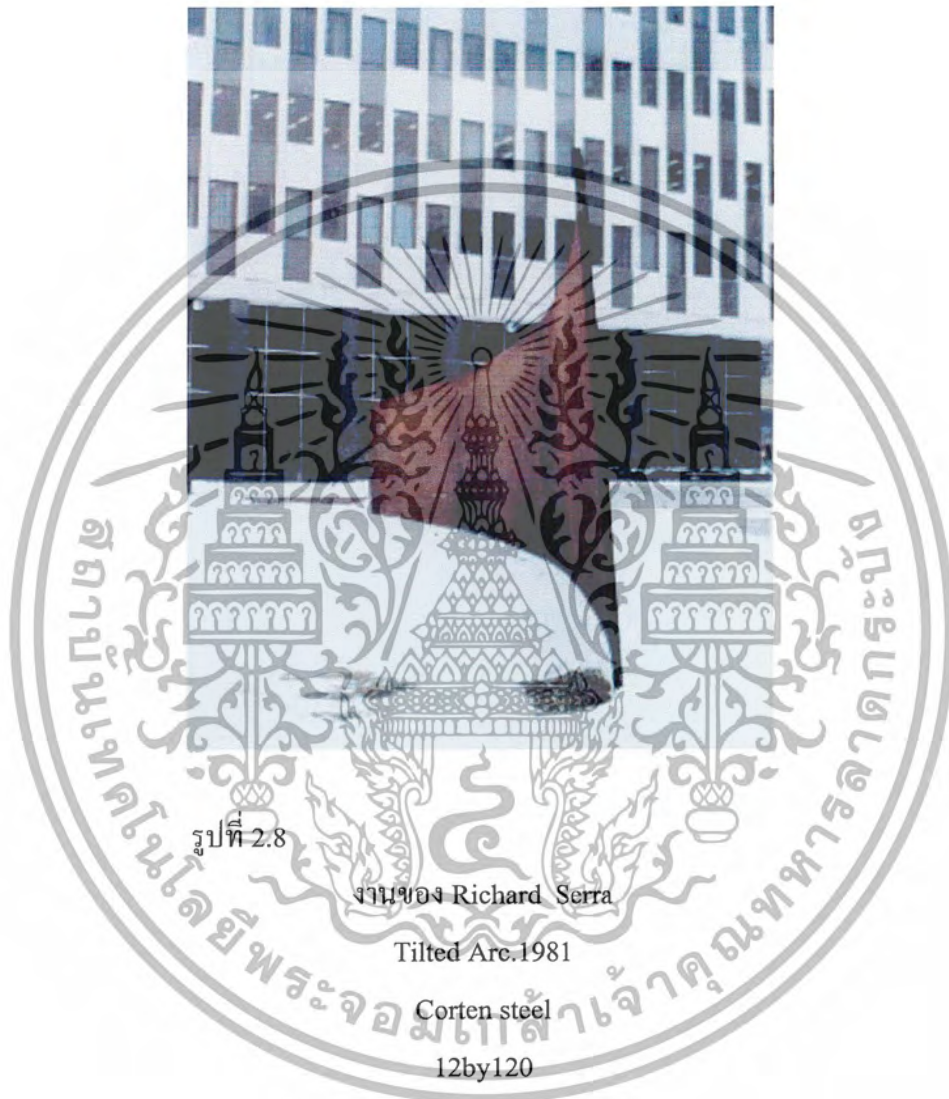
Untitled 1984

Painted aluminum

150x900x150 cm

collection of the artist

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.8

งานของ Richard Serra

Tilted Arc.1981

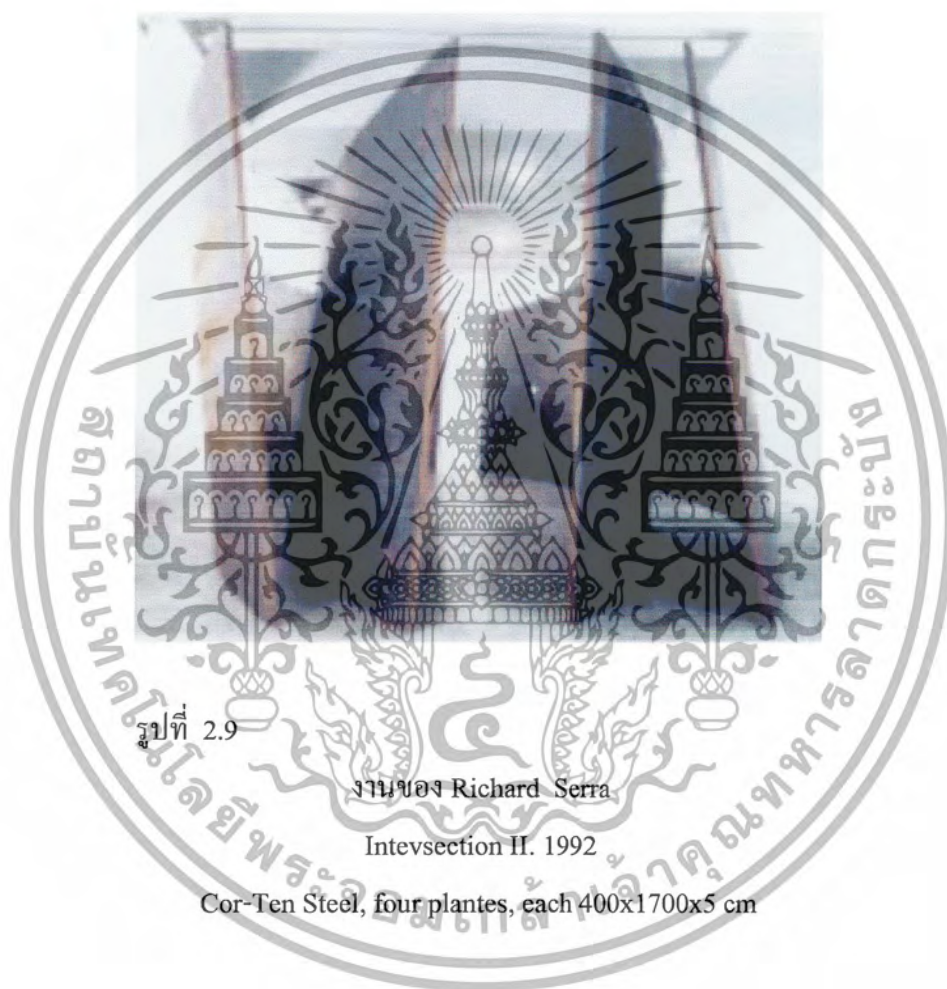
Corten steel

12by120

General Services Administration

Federal Plaza New York

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 2.9

งานของ Richard Serra

Intevsection II. 1992

Cor-Ten Steel, four plantes, each 400x1700x5 cm

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

แนวความคิดสร้างสรรค์

ข้าพเจ้าต้องการนำเสนอถึงความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง โดยการนำวิธีการเข้าไม้ด้วยวิธีการต่างๆ ตามแบบโบราณ รวมถึงการประยุกต์ขึ้นเองตามความเหมาะสมอีกด้านซึ่งในงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้าทั้งสามชิ้น ข้าพเจ้าได้นำไม้ที่มีขนาดต่างกันมาเปลี่ยนสภาพจากเดิมให้ได้รูปทรงตามที่ต้องการ คือรูปทรงเรขาคณิต เช่นสี่เหลี่ยมคางหมู รูปทรงกระบอก และรูปทรงสี่เหลี่ยมขนาดต่างๆ แล้วจึงนำมาสร้างสรรค์ ด้วยวิธีการประกอบไม้ขึ้นมาเพื่อให้เกิดเป็นรูปทรงที่อิสระและเรียบง่าย ด้วยการซ้ำกันของรูปทรงเดิม

โดยข้าพเจ้ามีความเชื่อที่ว่ารูปทรงนั้นสามารถประกอบขึ้นได้ด้วยโครงสร้างเสมอ และข้าพเจ้ายังมีเจตนาที่จะสื่อให้เห็นถึงภูมิปัญญาดั้งเดิมในอดีต ซึ่งยังคงคุณค่าจนถึงปัจจุบันและอนาคต อีกทั้งยังสามารถสัมผัสได้ในลักษณะผลงานทางประติมากรรมของข้าพเจ้าด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

วิธี ดำเนินการสร้างสรรค์

ในการสร้างสรรค์ผลงานของข้าพเจ้าในแต่ละครั้ง ดั่งนั้นจึงต้องมีการวางแผน และขั้นตอนต่าง ๆ ตลอดจนการเลือกสรรวัสดุ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการปฏิบัติงานให้มีประสิทธิภาพและเกิดข้อผิดพลาดให้น้อยที่สุด ให้ผลงานเกิดเป็นภาพ 3 มิติ ตรงตามเจตนาที่ได้ตั้งใจไว้ให้มากที่สุด

ข้าพเจ้าได้ศึกษาและนำเอาวัสดุ (Wood) มาเปลี่ยนรูปทรงที่ได้กำหนดไว้ โดยผลงานของข้าพเจ้ามีลักษณะโครงสร้างเป็นรูปทรงทางเรขาคณิต แต่เมื่อนำมาประกอบกันและจะได้รูปทรงชิ้นใหม่ที่อิสระขึ้น ตามทศนธาตุ และเกิดความงามทางศิลปะ

ภาพร่างและการพัฒนาภาพร่าง

ภาพร่างชุดที่ 1

รูปที่ 3.1 ภาพร่างชิ้นที่ 1

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

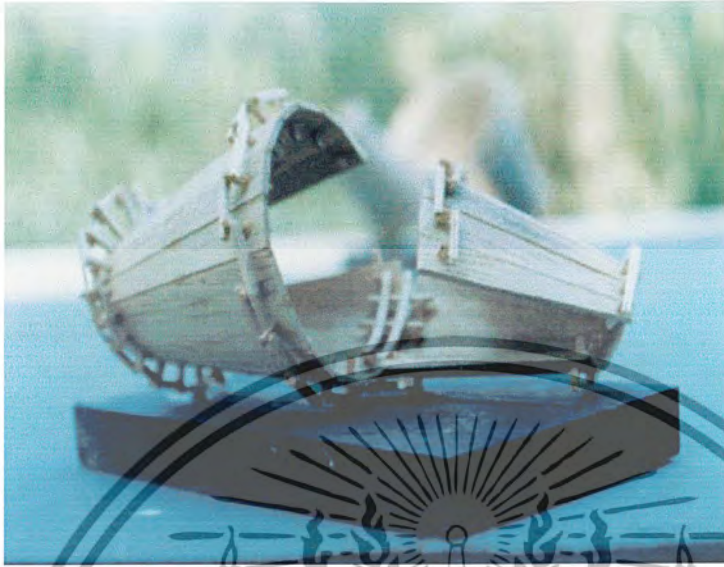
รูปที่ 3.2 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 1 ประกอบด้วยภาพร่างจำนวน 2 ชิ้น มีเนื้อหาที่สำคัญในเรื่องของการนำเทคนิคหรือขั้นตอนการใช้ข้อต่อไม้ด้วยวิธีต่างๆ ข้าพเจ้าใช้วิธีการร่างภาพลงบนสมุดสเก็ตช์แบบคร่าวๆ และเลือกทำแบบร่างเป็น 3 มิติ ด้วยการนำไม้เนื้ออ่อนที่มีลักษณะเป็นแผ่นบางๆ มาตัดให้เป็นสี่เหลี่ยมคางหมูเป็นจำนวนมากๆ และเมื่อนำมาประกอบเข้าด้วยกันแล้วจะมีลักษณะเป็นคลื่นและเป็นระนาบ แบ่งเป็นสองส่วน ส่วนที่ 1 ยาว และมีลักษณะเป็นคลื่นมากกว่าส่วนที่ 2 จากนั้นนำมาประกอบเข้าด้วยกัน จะเกิดรูปทรงขึ้นมาใหม่ ขั้นตอนสุดท้ายนำไม้ตัดเป็นท่อนสี่เหลี่ยมยาวๆ ตัดให้เป็นท่อนตามขนาด เมื่อตัดได้ตามจำนวนที่ต้องการ จึงนำมาติดประกอบกันทั้งในส่วนล่างให้มีลักษณะคล้ายว่าเป็นการเข้าไม้

แต่เนื่องจากผลงานจริงมีลักษณะขั้นตอนการปฏิบัติงานแบบภาพร่างไม่ได้ เพราะงานมีขนาดใหญ่และหนัก ขั้นตอนในการทำจึงต้องทำขึ้นทีละจุดๆ จึงจะเสร็จเป็นผลงานที่ดีและแข็งแรงได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างชุดที่ 2

รูปที่ 3.3 ภาพร่างชิ้นที่ 1

รูปที่ 3.4 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ในการสร้างภาพร่างชุดที่ 2 ซึ่งทั้งหมดมี 2 ชิ้น หรือจากที่คัดเลือกจากการร่างภาพด้วยดินสอลงสมุด ในการทำแบบจำลองชุดที่ 2 นี้ ข้าพเจ้าไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องของวัสดุแต่อย่างใด และยังคงมีลักษณะงานคล้ายชุดที่ 1 แต่ลดความชัดเจนในการทำภาพร่างลงไป โดยสร้างเพียงรูปทรงหลักๆ เท่านั้น แต่ก็ใส่เป็นบางจุดเพื่อแสดงให้เห็นถึงการเชื่อมต่อของโครงสร้างและรูปทรง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ภาพร่างที่ได้นำมาขยายเป็นผลงานจริง คือชิ้นที่ 2 เนื่องจากมีความลงตัวมากกว่าชิ้นที่ 1 และมีความแตกต่างจากผลงานชุดที่ 1 ในเรื่องของรูปทรงต่างกันอย่างชัดเจน

ภาพร่างชุดที่ 3

รูปที่ 3.6 ภาพร่างชิ้นที่ 2

ในการทำภาพร่างชุดที่ 3 นี้ ยังคงอาศัยขั้นตอนในการทำภาพร่างในลักษณะเดิม คือการร่างภาพลงบนสมุดสเก็ตช์ก่อน และเลือกภาพที่พอใจมาทำแบบจำลองในลักษณะ 3 มิติ เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การพัฒนาภาพร่างในชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้ายังคงอาศัยรูปทรงที่เกิดขึ้นจากการประกอบไม้ให้ มีวนจนเกือบจะเป็นทรงกรวย 2 รูปทรง ใหญ่และเล็กต่างกัน นำมาประกอบกันในลักษณะสวนทาง กัน ผลงานจึงออกมามีลักษณะเป็นแนวนอน ในการทำแบบจำลอง ในชุดที่ 3 นี้ ข้าพเจ้ายังคงทำภาพ ร่างแบบคล้าย โดยเน้นเฉพาะรูปทรงที่สำคัญเป็นหลัก ในชุดที่ 3 นี้ ภาพร่างชิ้นที่ 2 ได้ถูกนำมาเป็น ผลงานจริง

กระบวนการสร้างงาน

ในผลงานทั้ง 3 ชุดนี้ ข้าพเจ้าสร้างภาพร่างไว้ทั้งหมดจำนวน 7 ชิ้น และเลือกมาสร้างเป็น ผลงานศิลปะในแนวประติมากรรมจำนวนทั้งสิ้น 3 ชิ้น โดยมีขั้นตอนของการดำเนินงานดังนี้

โดยข้าพเจ้าได้นำแบบจำลองที่ถูกเลือกให้ทำ นำมาขยายบนกระดาษแข็ง ในส่วนที่จะต้อง ใช้เป็นต้นแบบ เพื่อตัดรูปทรงเป็นจำนวนมาก เพื่อเป็นการง่าย และสามารถหาเส้นและรูปทรงได้ สะดวก เมื่อได้ต้นแบบแล้วนำไปวางทาบบนวัสดุ (Wood) ที่ต้องการ

ด้วยเทคนิคงานของข้าพเจ้าเป็น ไม้ทั้งหมด ขั้นตอนในการประกอบให้เป็นรูปทรงจึงต้องมี การสกัดไม้บางส่วนออก ฉะนั้นอุปกรณ์ที่สำคัญในการสกัดไม้ก็จะมี เลื่อย, ค้อน ไม้, ฆ้องขัดไม้ และ เลื่อยล่อ เป็นต้น เมื่อได้ไม้ในลักษณะ และขนาดที่ต้องการแล้ว จึงนำมาประกอบเข้าด้วยกัน ด้วย วิธีการเข้าสลักเดือย และลิ้มต่างๆ จึงเสร็จสมบูรณ์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

วิเคราะห์การสร้างสรรค์

ผลงานการสร้างสรรค์งานศิลปนิพนธ์ชุดนี้ เกิดจากความประทับใจในการเข้าไม้ หรือ การใช้ข้อต่อในรูปแบบต่างๆ และวิถีชีวิตที่เรียบง่ายของบรรพบุรุษในอดีต ซึ่งการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะของข้าพเจ้าจึงแสดงออกมาในรูปแบบที่เรียบง่าย ตามทัศนธาตุหลายๆอย่าง เช่น รูปทรง เส้น พื้นผิว ปริมาตร เป็นต้น เพื่อเป็นแนวทางและการพัฒนาการสร้างสรรค์ผลงานของตนเองให้ได้ดียิ่งขึ้นในปัจจุบันและอนาคต

วิเคราะห์ทัศนธาตุ

รูปทรง Form จากผลงานที่ข้าพเจ้าได้นำเสนอนั้นเป็นรูปทรงพื้นฐานคือรูปทรงเลขาคณิตที่มีชื่อเรียกเป็นมาตรฐานและในบางรูปทรงก็สร้างสรรค์ขึ้นมาเพื่อเป็นส่วนประกอบย่อย แต่ก็ยังเห็นเป็นรูปทรงเลขาคณิต ในการแสดงบทบาทของรูปทรงย่อยๆ เหล่านั้นเมื่อแยกออกจากกันแล้วจะดูแข็งแกร่งต่าง ไม่เกิดความรู้สึกใดๆทางอารมณ์ซึ่งรูปทรงย่อยๆเหล่านั้นเมื่อนำมาประกอบด้วยกันแล้วสามารถแสดงความเป็นทัศนธาตุได้หลากหลาย ลักษณะดังจะแบ่งรูปทรงเพื่อการวิเคราะห์ได้ดังนี้

ความสัมพันธ์ระหว่างรูปทรง ดังจะเห็นได้ว่าจากรูปทรงพื้นฐานคือรูปทรงเลขาคณิตที่แข็งแกร่งข้าพเจ้าได้อาศัยความกระด้างของรูปทรงประกอบกัน โดยใช้รูปทรงย่อยซึ่งมีรูปแบบต่างกันไปเป็นตัวเกาะยึดเพื่อแทนค่าถึงการรวมพลังกันของรูปทรงเพื่อทำให้เกิดการเติบโตและเคลื่อนไหว อีกทั้งยังแสดงถึงความสัมพันธ์กันระหว่างโครงสร้าง

รูปที่ 4.1 ผลงานชิ้นที่ 1

ใหญ่และ โครงสร้างย่อย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น เมื่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เส้น(Line) เส้นเป็นส่วนสำคัญที่แสดงความแข็งแรง
กระด้างในงานของข้าพเจ้าและข้าพเจ้าก็ใช้เส้นมา
ประกอบกันเพื่อลดความกระด้างและเป็นเส้นที่
สร้างทิศทางของรูปทรงเพื่อให้เกิดเป็นผลงานเส้น
จึงสามารถสร้างความรู้สึกที่แข็งแรงกระด้างได้ในตัว
ของมันเองและยังสามารถแสดงความอ่อนนุ่มและ
ต่อเนื่องของเส้น และเส้นยังเป็นจุดนำพาเพื่อเชื่อมโยง
โยงและเกิดพื้นที่ว่างและสอดคล้องกับรูปภาพ

รูปที่ 4.2 ผลงานชิ้นที่ 2

พื้นที่ว่าง(Space) พื้นที่ว่างในผลงานของข้าพเจ้า
ถูกสร้างขึ้น โดยอิสระและกระจายอยู่ทั่ว โดยรูป
ทรงแต่ยังแสดงรูปทรงออกมาเป็นเลขาคณิตและมี
ขนาดต่างกันออกไปอีกทั้งยังต้องการที่จะปลด
ปล่อยความทึบตันของรูปทรงบางส่วนให้ได้
สัมผัสกับอากาศและยังเป็นการหมุนเวียนของแสง
ที่ตกกระทบจากด้านบนสู่ด้านล่างเพื่อแสดงถึง
ความสัมพันธ์ระหว่างพื้นที่ว่างและรูปทรงอย่าง
สอดคล้อง

รูปที่ 4.3 ผลงานชิ้นที่ 3

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปที่ 4.4 ภาพแสดงพื้นผิวผลงานชิ้นที่ 1

รูปที่ 4.5 ภาพแสดงพื้นผิวผลงานชิ้นที่ 2

รูปที่ 4.6 ภาพแสดงพื้นผิวผลงานชิ้นที่ 3

การเลือกวัสดุและการสร้างพื้นผิว(Material and Texture) ข้าพเจ้าได้นำวัสดุไม้ที่มีลักษณะพื้นผิวต่างกันในงานทั้งสามชิ้น โดยในงานชิ้นที่ 1 ข้าพเจ้านำวัสดุไม้ที่มีผิวเรียบเป็นมันเงาซึ่งเกิดได้จากการขัดแต่งพื้นไม้ด้วยเครื่องมือไฟฟ้า เพื่อแสดงให้เห็นถึงความกลมกลืนของพื้นผิวที่สัมพันธ์กับรูปทรงอื่นที่มีลักษณะเรียบเนียน เหมือนกันส่วนในงานชิ้นที่ 2 ข้าพเจ้าได้นำวัสดุไม้ที่มีร่องรอยซึ่งเกิดจากเครื่องมือไฟฟ้า โดยเฉพาะเลื่อยอันมีกรรมวิธีในการตัดและสร้างผิวที่ต่างกันซึ่งข้าพเจ้าต้องการลดความแข็งกระด้างในตัวผลงานให้ลดน้อยลง และผลงานชิ้นที่ 3 ข้าพเจ้ายังคงใช้วัสดุที่เป็นไม้ที่มีลักษณะผิวเหมือนกับผลงานชิ้นที่ 2 แต่ในงานชิ้นที่ 3 นี้ จะแสดงพื้นผิวที่เป็นธรรมชาติมากกว่า โดยจะมีความขรุขระเกิดเป็นน้ำหนักที่ต่างกัน และมีรอยฟุกร่อนของเนื้อวัสดุซึ่งเกิดเป็นพื้นที่ว่างที่มีรูปทรงอิสระและลดความแข็งกระด้างของรูปทรงเดิมได้เป็นอย่างดีอีกทั้งยังแสดงให้เห็นถึงความอ่อนนุ่มของเนื้อวัสดุและเป็นอิสระ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์องค์ประกอบศิลป์

วิเคราะห์งานชิ้นที่ 1

1. ความกลมกลืน(Harmony)

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้ ความกลมกลืนเกิดขึ้นจากรูปทรงโค้งใหญ่และเล็กเชื่อมโยงเข้าหากัน ซึ่งมีโครงสร้างที่ตั้งอยู่เกือบกึ่งกลางเป็นตัวคอยรับรูปทรงทั้ง 2 ไว้

2. ความหลากหลาย(Varity)

ผลงานชิ้นนี้แสดงความหลากหลายได้จากการใช้สลักเดียวเป็นตัวเกาะยึดตลอดจนกลายเป็นเส้นที่แสดงถึงความหลากหลาย เช่น เส้นขนาน เส้นแนวตั้งและแนวนอนและผสานกันอย่างมากมาย

3. ความสมดุล(Balance)

ความสมดุลที่เกิดจากผลงานชิ้นที่ 1 นั้นเกิดจากรูปทรงหลักและรูปทรงย่อยที่แสดงความต่อเนื่องตลอดทั่วทั้งผลงาน

4. สัดส่วน(Proportion)

ผลงานชิ้นที่ 1 นี้ มีสัดส่วนที่ต่างกันอย่างเห็นได้ชัด คือรูปทรงใหญ่ที่โค้งจากโครงสร้างหลักและรูปทรงเล็กที่เคลื่อนออกจากโครงสร้างหลักด้วยเช่นกัน

5. ความโดดเด่น (Dominance)

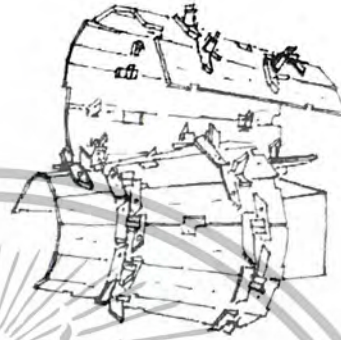
ผลงานชิ้นที่ 1 นี้ มีความเด่นตรงจุดกึ่งกลางแสดงความเป็นโครงสร้างออกมาอย่างเต็มที่และยังมีโครงสร้างเล็กและใหญ่เข้ามาร่วมสัมพันธ์ด้วย

6. การเคลื่อนไหว(Movement)

ในผลงานชิ้นที่ 1 นี้ยังสามารถแสดงความเคลื่อนไหวออกมาได้อย่างชัดเจนคือการโค้งขึ้นและลงของรูปทรงทั้งสอง จึงสามารถทำให้ผู้ชมเมื่อมองแล้วเกิดความรู้สึกเคลื่อนไหวตามไปด้วย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์งานชิ้นที่ 2

1. ความกลมกลืน(Harmony)

ในผลงานชิ้นที่2นี้ สามารถแสดงความกลมกลืนได้จากรูปทรงทั้งสองที่มีความต่อเนื่องกันและมีความประสานกัน ได้อย่างลงตัว

2. ความหลากหลาย(Variety)

ผลงานชิ้นนี้สามารถแสดงความหลากหลายได้จากรูปทรงที่มีความต่างขนาดกันและสลับกันไปมาเพื่อแสดงให้เห็นถึงความขัดแย้งของรูปทรง

3. สัดส่วน(Proportion)

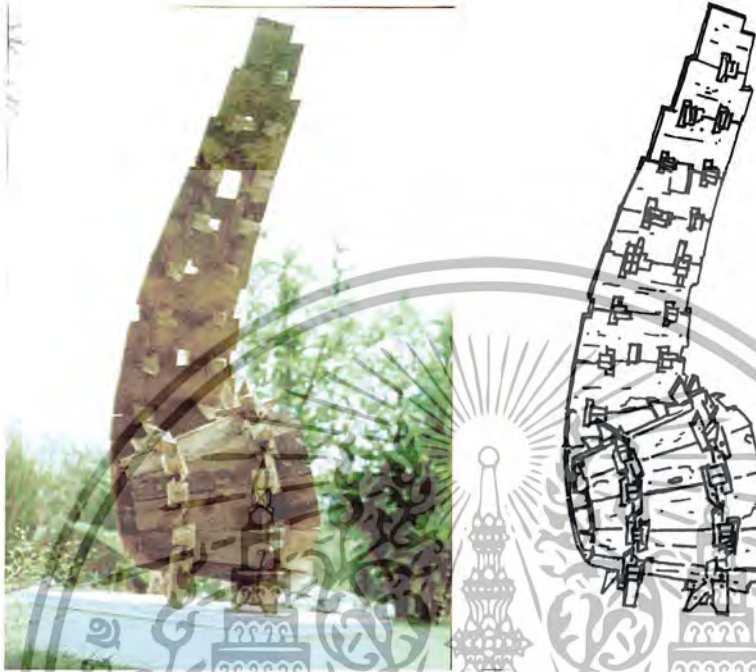
ผลงานชิ้นที่ 2นี้ มีสัดส่วนที่ต่างกันอยู่สองส่วน คือรูปทรงที่ใหญ่และม้วนเกือบเป็นทรงกรวยและรูปทรงเล็กที่แสดงออกทางรูปทรงเพียงแค่ครึ่งเดียวเท่านั้น

4. การเคลื่อนไหว(Movement)

ในผลงานชิ้นที่ 2 นี้สามารถแสดงความเคลื่อนไหวได้จากรูปทรงล่างซึ่งเชื่อมต่อไปยังรูปทรงบนและโค้งลงสู่พื้นดินอีกครั้ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิเคราะห์งานชิ้นที่ 3

1. ความสมดุล(Balance)

ในผลงานชิ้นที่ 3 นี้ข้าพเจ้าตัดทอนรูปทรงให้เหลือน้อยลงและสร้างความสมดุลโดยการให้ปลายของผลงานชี้ขึ้นไปบนอากาศและโน้มไปด้านหน้าเพื่อปรับการทรงตัว

2. สัดส่วน(Proportion)

ในการวางสัดส่วนของผลงานชิ้นที่ 3 นี้มีการจัดวางสัดส่วนที่ลงตัวเพราะเป็นการนำสัดส่วนที่ปล่อยให้ปลายทะยานขึ้นสู่อากาศ

3. ความเป็นเด่น (Dominance)

ในผลงานชิ้นนี้แสดงความเด่นออกมาเรื่องของรูปทรงที่มีอยู่น้อยแต่สามารถสร้างความเด่นออกมาได้อย่างลงตัวด้วยการปล่อยให้ส่วนยอดของงานชิ้น ไปมีส่วนร่วมกับอากาศ

4. การเคลื่อนไหว(Movement)

ในผลงานชิ้นสุดท้ายนี้แสดงความเคลื่อนไหวโดยการให้ความรู้สึกว่ารูปร่างกำลังคลายตัวและกางออกหรือสามารถลื่นไปอีกจุดหนึ่งได้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 5 บทสรุป

งานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านี้ได้มีขั้นตอนการดำเนินการต่างๆ อย่างมีระเบียบ ทุกขั้นตอนได้แบ่งเป็น 2 ส่วนที่สำคัญ ซึ่งต้องทำควบคู่กันไป คือการทำภาคทฤษฎี เป็นการจัดเก็บข้อมูลต่างๆ ตั้งแต่การก่อเกิดแรงบันดาลใจไปจนถึงการหาข้อมูลต่างๆ เพื่อนำมาค้นคว้าและแก้ไขปรับปรุงจนเกิดเป็นรูปแบบของผลงาน และการพัฒนารูปแบบออกไปให้มีความหลากหลายและกระบวนการความคิดสร้างสรรค์และการสรรหาเทคนิควิธีการในการสร้างสรรค์ผลงานให้ออกมาตามจุดประสงค์ที่ได้ตั้งใจไว้ให้ได้มากที่สุด อีกขั้นตอนที่สำคัญคือการปฏิบัติงานจริงนั้น เมื่อนำภาพร่างหรือแบบจำลองที่ได้เลือกสรรไว้และผ่านขั้นตอนของการทำภาคทฤษฎีแล้วนั้นมาขยายให้ได้ขนาดที่
ตั้งใจไว้ ตลอดจนการจัดเตรียมวัสดุในการทำต่อไป และประกอบผลงานจนสำเร็จให้เป็นชิ้นงาน

โดยการสร้างสรรค์ผลงานศิลปนิพนธ์ของข้าพเจ้านี้ทั้งหมด 3 ชิ้น เป็นการรวบรวมเอาภูมิปัญญาของบรรพบุรุษที่ได้คิดประดิษฐ์สร้างสรรค์และแก้ไขในสิ่งต่างๆ อันเป็นพื้นฐานที่ทำให้เกิดการพัฒนามาจนถึงปัจจุบัน โดยข้าพเจ้ามุ่งเน้นที่จะนำเสนอเรื่องราวในผลงานให้ออกมาตามทัศนคติส่วนตัว อันเกิดจากความศรัทธาและความประทับใจที่ข้าพเจ้าได้รับมา ทำให้ข้าพเจ้าเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ผลงาน

ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์แล้วของข้าพเจ้ามีขนาดความสูงไม่เกิน 2.00 เมตร และไม่ต่ำกว่า 0.60 เมตร ผลงานจริงของข้าพเจ้าเป็นการประกอบไม้เข้าด้วยกันด้วยเทคนิคการทำสลักเดือยตลอดทั้งชิ้นงาน โดยผลงานในแต่ละชิ้นของข้าพเจ้ามีรูปทรงที่แตกต่างกันออกไปและค่อยๆ ตัดทอนรูปทรงและลดรายละเอียดในผลงานให้น้อยลงไปด้วย เพื่อต้องการให้ผู้ชมมีความหลากหลายในการชม และเกิดความรู้สึกคล้อยตามไปกับผลงานศิลปนิพนธ์นี้ของข้าพเจ้าทั้งในการสัมผัสและชมด้วยตาเปล่า

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ปัญหาและข้อเสนอแนะ

ในการทำงานศิลปนิพนธ์นี้ของข้าพเจ้านั้นเป็นผลงานประติมากรรมที่ประกอบขึ้นมาจากไม้ทั้งหมดทั้ง 3 ชั้นซึ่งปัญหาที่จะเกิดขึ้นในขั้นตอนของการทำงานของข้าพเจ้ามีดังต่อไปนี้

- ปัญหาของการจัดเตรียมวัสดุไม่เพียงพอต่อการทำงานในแต่ละชั้น ซึ่งต้องโซเป็นจำนวนมากและมีขนาดที่เท่าๆกันหากวัสดุที่ต้องการใช้ในขั้นตอนใดหมดนั้นต้องเสียเวลาในการทำงานขึ้นมาใหม่ การแก้ปัญหาคือการจัดเตรียมวัสดุไว้ให้เกินกับผลงานที่ต้องทำ
- ปัญหาในการประกอบชิ้นงานแต่ละจุดมีความไม่สะดวกเพราะมีส่วนที่ต้องจับหลายจุดในการแก้ปัญหาของขั้นตอนนี้คือ การนำกาวชนิดแห้งเร็วมาเชื่อมเป็นจุดเพื่อจะได้เกิดความสะดวกในขั้นตอนของการทำสลักเดียว
- ปัญหาของการประกอบผลงานและมีน้ำหนักเพิ่มมากขึ้นซึ่งอาจจะเกิดการแตกหักของไม้เมื่อมีการขยับผลงาน ในการแก้ปัญหาคือขณะนี้ 2 ขั้นตอนคือ 1.หากมีการแตกหักที่ไม้ใหญ่มากสามารถใช้กาวชนิดแห้งเร็วเชื่อมติดผสานเข้าที่จุดเดิมไปก่อน แล้วนำสว่านไฟฟ้าเจาะและฝังเดือยลงไปก็สามารถยึดไม้ที่แตกได้เป็นอย่างดี 2. หากเกิดการหักของไม้แบบกลางแผ่น ไม้ที่มีขนาดใหญ่ซึ่งอาจจะเกิดจากการแบกรับน้ำหนักของไม้ที่มากเกินไปหรือการเคลื่อนย้าย ปัญหาเช่นนี้ขอแนะนำให้เลือกไม้ชั้นใหม่เพราะจะแข็งแรงได้เหมือนเดิม
- ปัญหาในการขยายผลงานในผลงานแต่ละชั้นหากทำการขยายผลงานที่ไม่ได้สัดส่วนหรือมีขนาดใหญ่เกินไปไม้ที่นำมาประกอบจะเกิดการแบกรับน้ำหนักมากขึ้นเรื่อยๆ และจะส่งผลให้งานเสียหายภายหลังได้

ข้อเสนอแนะ

ในการเลือกสรร ไม้ในการทำงานนั้นควรเลือกไม้ที่ไม่มีคาร์ลิกแตกในเนื้อไม้เพราะอาจจะส่งผลให้งานเสียหายได้ในภายหลัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

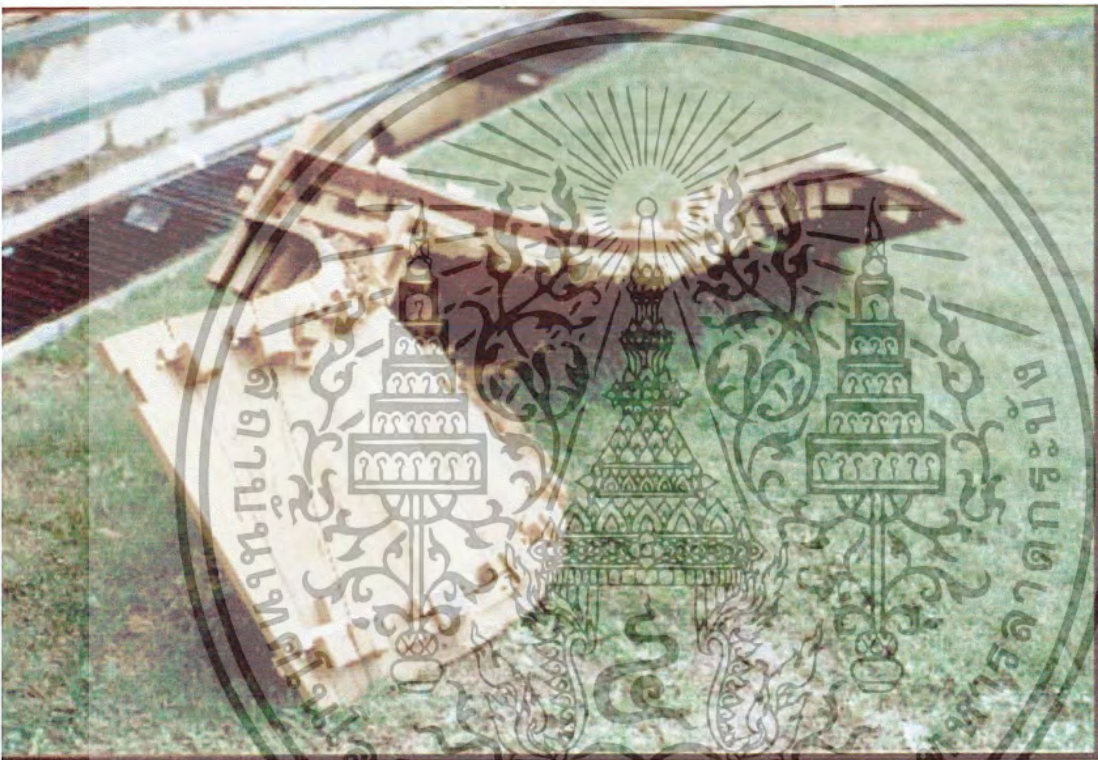
ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /1. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 120x223x60 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /1. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 120x223x60 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

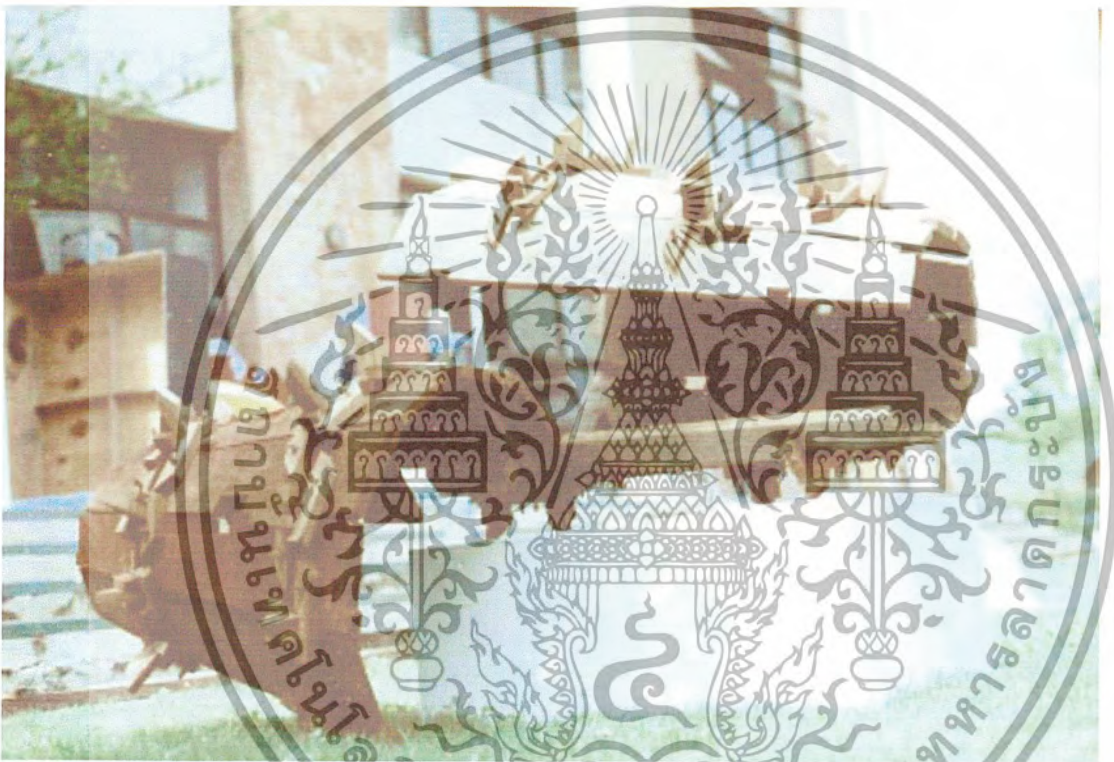
ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /1. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 120x223x60 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /2. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 155x170x145 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /2. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 155x170x145 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /2. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 155x170x145 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /3. 2546

เทคนิค ประกอบไม้

ขนาด 110x62x222 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /3. 2546
 เทคนิค ประกอบไม้
 ขนาด 110x62x222 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ผลงานศิลปะ

ชื่อผลงาน ความสัมพันธ์ระหว่างโครงสร้างและรูปทรง /3. 2546
 เทคนิค ประกอบไม้
 ขนาด 110x62x222 cm.

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรม

- ชลูด นิ่มเสมอ, องค์ประกอบศิลป์ กรุงเทพฯ ไทยวัฒนาพานิช พ.ศ. 2525
- โชติ กัลยาณมิตร, พจนานุกรมสถาปัตยกรรมและศิลปะเกี่ยวเนื่อง กรุงเทพฯ การไฟฟ้าฝ่ายผลิต
แห่งประเทศไทย พ.ศ. 2518
- สนม ครูทเมือง รองศาสตราจารย์, สารานุกรมของใช้พื้นบ้านไทยในอดีต กรุงเทพฯ บริษัท
เลิฟแอนด์เลิฟเพรส จำกัด พ.ศ. 2534
- สมพร รอดบุญ รองศาสตราจารย์, MINIMAL SCLUPTURE คณะจิตรกรรมประติมากรรมและ
ภาพพิมพ์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- สาคร คันธโชติ, ข้อต่อไม้สำหรับโครงสร้างเครื่องเรือน กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์
พ.ศ. 2528
- สำนักพิมพ์เมืองโบราณ, พิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมพื้นบ้าน กรุงเทพฯ โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์
พ.ศ.2534
- อัสนีย์ ชูอรุณ รองศาสตราจารย์, ประติมากรรมและสถาปัตยกรรมสมัยใหม่ กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์
โอเดียนสโตร์ พ.ศ. 2535
- อารี สุทธิพันธุ์, ศิลปะนิยม กรุงเทพฯ สำนักพิมพ์โอเดียนสโตร์ พ.ศ. 2535
- Kiyosi Seike, The Art of Japanese Joinery Weatherhill/Tankosha New York

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นายปรีวัฏฏ์ หามิตร

เกิด 12 เมษายน พ.ศ. 2516

ที่อยู่ 35/364 ม.3 ต.บึงคำพร้อย อ.ลำลูกกา จ.ปทุมธานี 12150

โทร. 0-2728-3212, 0-2728-3255, 0-9109-8287

ประวัติการศึกษา

- โรงเรียนยานุเคราะห์
- โรงเรียนไทยวิจิตรศิลป์อาชีวะ
- วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร กรุงเทพฯ
- สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ ภาควิชาวิจิตรศิลป์

ประวัติการแสดงผลงาน

- 2538-2541 ร่วมแสดงผลงานผลงานนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร หอศิลป์เจ้าฟ้า
- 2543-2546 ร่วมแสดงผลงานศิลปะการถ่ายภาพในโครงการศิลปะการถ่ายภาพวัฒนธรรมและประเพณี ในประเทศไทย ณ สถาบันเกอร์เซ่ และหอศิลป์ศิลปากรวังท่าพระ

เกียรติประวัติ

- 2538 รางวัลที่ 2 ประเภทเครื่องปั้นดินเผาการแสดงผลงานนักเรียนนักศึกษา วิทยาลัยช่างศิลป์ กรมศิลปากร

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหา และต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้